
Shri Rajagopala Stava

श्रीराजगोपालस्तवः

Document Information

Text title : Shri Rajagopala Stava 05 11

File name : rAjagopAlastavaH.itx

Category : vishhnu, krishna

Location : doc_vishhnu

Proofread by : Rajesh Thyagarajan

Description/comments : From stotrArNavaH 05-11

Latest update : October 9, 2021

Send corrections to : sanskrit@cheerful.com

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

June 29, 2023

sanskritdocuments.org

Shri Rajagopala Stava

श्रीराजगोपालस्तवः



श्रीराजगोपालमुष्पारविन्दं

वन्दामहे मोहनमिन्दिरायाः ।

यदीयसन्दर्शननन्दितानां

न मुक्तिलाभोदितभोदवाञ्छा ॥ १ ॥

वाञ्छाधिकानेकपुमर्थदान-

दक्षोत्पलोल्वासिकटाक्षवीक्षम् ।

श्रीराजगोपालमुष्पामृतांशुं

पश्येम शश्वदृभवतापनुच्यै ॥ २ ॥

नुतं श्रुतीनां ततिभिस्तताभि-

स्तथानविच्छिन्नमियत्तयापि ।

श्रीराजगोपाल तवानुभाव-

मज्ञः कथं स्तोतुमलं भवामि ॥ ३ ॥

भवन्ति लोकाः सकला विचित्रा-

स्त्वद्वेकदेशाश्चिद्विद्विशिष्ट ।

श्रीराजगोपाल तव स्वरूपं

ततो विचित्र प्रवदन्ति सन्तः ॥ ४ ॥

सन्तस्तुवन्तीश तवानुभावं

अन्त(र्भु)स्सुभाः सन्ततयुक्तचित्ताः ।

तापत्रयार्तो विषयानुवृत्त-

चित्तः कथं स्तोतुमलं प्रवृत्तः ॥ ५ ॥

प्रवृत्त एव स्वयमेव वक्तुं

पादाभ्युज्ज्वलसमाश्रितानाम् ।

विस्रम्भसम्पद्विरलादिलाडं

त्वां रक्ष रक्षेति कथयामि ॥ ६ ॥

missing in the manuscript

तदर्थतत्तत्पुरुषार्थदान-

गुणप्रदानेन छितायसि त्वम् ॥ ७ ॥

त्वमेक ओवासि परं निधान-

मध्यक्षितं भक्तिभराजिताक्षैः ।

विश्वेश शश्वद्भुशः स्मृतीनां

विश्रान्तिभूमिश्च तथा श्रुतीनाम् ॥ ८ ॥

श्रुतिस्तु सत्वोत्तरशास्त्रमासीत्

भवांश्च सत्यैकगुणः पुराणः ।

येवं स्थिते त्वत्र कथं नुतः स्या

आकर्षणं यैव बलाद्धटेद ॥ ९ ॥

तत्त्वप्रकाशो विशयं श्रुतीनां

विष्वज्जुभीनामबहुश्रुतेभ्यः ।

“वेदैश्च सर्वैरुभेव वेद्यः”

छत्येवकारेण निरायकर्थ ॥ १० ॥

यकर्थं गीतां यदि वत्सल त्वं

त्वमेव विष्वर्युर्दृष्टि कृष्णरूपः ।

गीता य मानं यदि तत्त्वसिद्धौ

दुतोऽन्यतोऽस्मत्पदवाय्यता स्यात् ॥ ११ ॥

स्याद्धि प्रभाणं भगवन्नयाल्यं

नाम्नां सडस्रं बहुभिः किमन्यैः ।

जगत्प्रभुं देवमिति प्रकृत्य

त्वमेवमित्यस्य दृतोत्तरत्वात् ॥ १२ ॥

दत्तोत्तरो विष्वुपुराणरत्न-

गतैर्वयोभिर्विचिडित्सितांशः ।

विष्वोः सकाशादिति यान्यवोयं

सामान्यतः प्रश्नमुपर्यसक्तम् ॥ १३ ॥

असक्तयितैः परतत्त्वविधा-

निष्ठैरनुष्ठानपरैरनेकैः ।

नानादिशास्थैः परतत्त्वरूपं
व्ययार्थो विष्णुपुराणमानैः ॥ १४ ॥
मानेषु या यत्प्रतिकूलितार्था
सा न स्मृतिः शस्यत ष्ट्युदीर्णा ।
मनुस्मृतिः कर्मसमर्थमाह
नारायणं त्वां पुरुषं परं य ॥ १५ ॥
यकास्ति यत्सूत्रसमूहं
सर्वात्मना तत्त्वबुभुत्सुसेव्यः ।
योऽसौ महाभारतवेदमादौ
नारायणस्यैव कथां जगाम ॥ १६ ॥
ध्यातुनालोऽयं समस्तशास्त्रं
नारायणध्येयतमत्वमुक्त्वा ।
भुञ्जं समृद्धत्य मुनीन्द्रवृन्दे
त्रिः सत्यमित्याह समानमेये ॥ १७ ॥
ये त्वन्यदेवाभ्यधिकत्वमूयुः
केचित् प्रबन्धाः प्रति कल्प मान्याः ।
रजस्तमःस्पृष्टयतुर्मुपेन
समीरिता ष्ट्यवधीरितास्ते ॥ १८ ॥
तेनेह मानानि विचार्यं सम्यक्
प्रामाणिकाः सत्वगुणोत्तरास्त्वाम् ।
श्रीराजगोपाल परं पुमांसं
वदन्ति सन्तो जगटेकडेतुम् ॥ १९ ॥
डेतुत्वमन्यत्र कथं घटेत
संवर्तसिन्धौ सकले विलीने ।
कृत्स्नैः सिसृक्षाकृतयोगनिद्रे
त्वयि प्रमाणैरभिधीयमाने ॥ २० ॥
नेतस्त्वदीयाभिलकारणत्वे-
नातः परं मानमवेक्षणायम् ।
यन्नारशब्दाभिहितेषु भुभ्य-
स्त्वन्नाभिपन्नाद्दुम्भूत स्वयम्भूः ॥ २१ ॥

भूदेवगुप्त्यै यदवातरस्त्वं

सञ्जायमानो बहुधादिदेव ।

तेनैव केचित्तव भूम्यसीम्नि

सिद्धान्ततामानशिरे सशङ्कुः ॥ २२ ॥

शङ्का कृता वा यदज्ञो भवन्न-

प्यात्मेच्छयैवावतरामि जन्म ।

कर्माविदित्यं मम वेत्तुरेव

जन्मापि न स्यादिति गायसि त्वम् ॥ २३ ॥

त्वदीयकल्याणगुणाकरत्वं

श्रुतं रमेशा missing यलन्ति केचित् ।

कश्चित् missing in the manuscript

missing in the manuscript ॥ २४ ॥

प्रत्यक्षमुप्याप्निलमानवेधम् ।

कृत्स्नं य मिथ्येत्यभिधाय मेयं

ये निर्विशेषं य वदन्ति वेधम् ॥ २५ ॥

वेधं सदक्षैरपि निर्विकल्प

धेन्तयासक्तिमुपैति लिङ्गम् ।

व्याप्तिं पुरस्कृत्य तथोपमानं

साम्यं य मेयं गमयत्यदृष्टम् ॥ २६ ॥

दृष्टा हि शब्दस्य य शक्तिधर्म-

पुरस्कृतिर्लक्षाणया पदानि ।

सर्वाण्यपि स्वार्थविबोधकानी-

त्युदीरणं हि परिहासयोग्यम् ॥ २७ ॥

योग्ये य शब्दे परिकल्प्य शक्ति-

मन्यत्र सर्वत्र पदे पदज्ञाः ।

सम्बन्धयुक्तेऽनुपपत्तिमेव

दृष्टा श्रयन्तीश्वरलक्षाणं य ॥ २८ ॥

यञ्चत्प्रकृत्यर्थमुपर्युदञ्चत्

स्वप्रत्ययार्थत्वविशेषवाचाम् ।

ययः पदानां निजतत्तदर्थ-

लेदोदितताकाङ्क्षकमन्विथाय ॥ २९ ॥

यात्येवमर्थानुसृतिं विहाय

सम्बन्धसिद्धावपि लक्षाणां य ।

अलक्षिते लक्षाणयाभिधेये

पर्यायभावं वद वाक्यजातम् ॥ ३० ॥

तन्मुख्यतां वाचकताप्रकार-

वियारणां ब्रह्म सलक्षाणां य ।

जन्मादिना किं नु विशेष्यमिष्ट-

मुतोपलक्ष्यं सगुणं द्विधापि ॥ ३१ ॥

पिनद्धमेकेन विशेषणेन

गृहादि काकाधुपलक्षणीयम् ।

अतो बृहत्त्वादिविशिष्टमेव

ब्रह्मोपलक्ष्यं न तु निर्विशेषम् ॥ ३२ ॥

विशेषमालम्ब्य मनोऽप्युपास्तौ

प्रवर्तते ध्येयगतं छि कञ्चित् ।

तथैव विधाश्च परा गृह्णन्ति

ततो भवद्भव्यगुणा न मिथ्या ॥ ३३ ॥

मिथ्यागुणोपासनतो यदि स्यात्

उपासनानिर्वयनीयतत्त्वे ।

हे शुक्तिरूप्याधिगमाद्भवेयुः

समाधिभाजो भुवि सर्व एव ॥ ३४ ॥

एवं भगो श्रेष्ठगुणानुबद्धं

त्वां निर्गुणं डेयगुणैरशून्यम् ।

श्रुत्यां वदन्त्यां त्रितयाविरोधात्

सामान्यतो योऽपि विशेषसक्तः ॥ ३५ ॥

सक्तो गुणैर्लेयगुणैरसक्तो

भवान् रमेशोभवलिङ्गयुक्तः ।

अद्रेश्यमव्यक्तमिति प्रवाध

प्रत्यक्षितार्थातिविलक्षात्त्वात् ॥ ३६ ॥

त्वमेव ज्ञुवं प्रलपन्त्यभेद-

वादादविद्यान्धमुपाधिभिन्नम् ।

प्रकाशमात्रस्य सतस्तिरोधिः

स्वरूपनाशादिभयान्निरस्यः ॥ ३७ ॥

स्याद्यवच्छिन्नमुपाधिपक्षे

ब्रह्मानवच्छिन्नमतो द्वयं य ।

अयुक्तमेतच्छिद्यच्छिरीर-

स्त्वमेक एवासि विभूतिमांश्च ॥ ३८ ॥

यमत्कृतिः सा डिल दर्शनीया

यन्मायिनोऽसत्यगिरैव सर्वम् ।

समर्थयन्ते व्यवहारसत्यं

डै शुक्तिरूप्यं य ततः डिमासीत् ॥ ३९ ॥

आसीरडेयो भगवंस्त्वमुक्तः

पराशराद्यैः परतत्त्वविद्भिः ।

समस्तकल्याणगुणात्मकोऽसौ

धत्यादिभिर्वाङ्मयशतैर्गुणाढ्यः ॥ ४० ॥

आढ्यो विभूत्या परया गुणैश्च

लक्ष्मीमलीष्यामभिसेव्यमानः ।

पादारविन्दानतसूरिवृन्द

यङ्कादिदिव्यायुधयूथधारी ॥ ४१ ॥

रिरक्षिषासक्तमनोमनोऽ-

वपुः डिरीटादिमनू पुरान्तैः ।

विभूषणैर्भूषित ईश शेषं

वैकुण्ठलोके त्वमलङ्करोषि ॥ ४२ ॥

करोषि द्रुग्धाम्बुनिधौ रमेश

शेषे शयालुः सनकादिसेव्यः ।

तापत्रयोपप्लवतमथित्त-

यतुर्भुजाभ्यर्थनयावतारान् ॥ ४३ ॥

अवातरस्त्वं प्रथमं विधीश-

मध्ये स्वयं विष्णुसमाह .. ।

॥ missing in the manuscript

... तनोषि रक्षाम् ॥ ४४ ॥

रक्षन् ङि वेदापहृतेर्विरिञ्चि

भवान् मडापातकतस्त्रिणेत्रम् ।

प्रधुम्नसङ्घर्षाण्डपतस्तौ

कृत्येष्वधिष्ठाय करोति शक्तौ ॥ ४५ ॥

शक्तिः कुतः स्यात् त्रिदिवधिराज्ये

पुरन्दरस्य त्वमुपेन्द्ररूपः ।

सायिव्यकारी यद्वि तस्य नासि

नासीररक्षाकरणैकदक्षः ॥ ४६ ॥

क्षयाण्वि देव यथायराणि

सर्वाणि नापि प्रणिधाय धृत्वा ।

दंष्ट्रैकदेशेन मनोऽग्रमीनो

मनोस्तनोषि स्म ङितोपदेशम् ॥ ४७ ॥

शं साधुबन्धो मथने पयोधेः

सुधार्थमव्यर्थनया सुराणाम् ।

पृष्ठप्रदेशोद्धृतमन्थशैलः

दूर्मस्वरूपः समधाः सुधाजम् ॥ ४८ ॥

जन्तूनिमग्नान प्रलयाम्बुराशौ

विलोक्य लोकेशमडावराहः ।

भूत्वा ... (भूरिदयोद्धार (ध्यापूरित उद्धार)

धरां स्वदंष्ट्रामुभतः सपेलम् ॥ ४९ ॥

पेलग्नवल्गत्सटमट्टडास-

स्फुटद्विषत्रिष्टुरधृष्टभावः ।

सैड व्यधात् संडननं मडत्ते

प्रह्लादमन्वर्थसमाह्वयं ङि ॥ ५० ॥

ङितं वितन्वन् द्विषते ङि याञ्चां

विधाय वेधःकरधौतपादः ।

पादाम्बुजस्यन्दिमरन्दधारा-

शङ्खादगङ्गामकरोस्त्रिलोङ्ग्यै ॥ ५१ ॥

लोकक्षयोद्युक्त विमङ्गत्स-

क्षत्रक्षयाय सृजो जङ्गत्याम् ।

परश्वथाग्रौ रुधिरदुष्टे य

कृताहुतिः कल्पिततर्पणस्त्वम् ॥ ५२ ॥

त्वमीशवंशं मिडिरस्य सीता-

मनो मुनीनामुटजाटविं य ।

कमेण सुग्रीवविभीषणार्द्धि-

मलयकथार्द्धिकवेर्वयांसि ॥ ५३ ॥

सितायुतक्षीरतुला ललास

ललास्त्रलेलानवमञ्जरीभिः ।

लीलालता सा किल माधवस्य

समेधिता गोपविलासिनीभिः ॥ ५४ ॥

भिन्नाञ्जनश्यामतनुं मनोज्ञं

सशङ्खयकाग्रयतुर्भुजाढ्यम् ।

पीताम्बरं कौस्तुभभूषितं त्वां

तुष्टाव देवक्यवलोङ्ग्य सूनुम् ॥ ५५ ॥

स्तुवन्नमन् स्वं वसुदेव आत्म-

जातं परं त्वामभिवीक्ष्य साक्षात् ।

संसारनिस्तारमयायमानः

कंसादुर्लिसां तव यायते स्म ॥ ५६ ॥

स्मरन्ति सन्तोऽप्यनघं भवन्तं

स्वस्त्रीयमात्मान्तकरं निशम्य ।

कंसो निडन्तुं यकमेऽनघं त्व-

मघातयश्चित्रमिदं स्वसारम् ॥ ५७ ॥

सारं स्वकं दर्शयितुं यदीड

डन्तुं द्विषन्तं यद्वि वाभिलाषः ।

पीतस्तनायास्तव पूतनाया

वयोविधेर्नाथ परं विरुद्धम् ॥ ५८ ॥

विरुद्धचित्तः शकटासुरस्ते

पादारविन्दद्वयभङ्गिमार ।

निरन्तरप्रीतिकृतो मुकुन्द-

पदारविन्दं मृतिमृग्यमासीत् ॥ ५८ ॥

आसीत्तृणावर्तसमुत्थयक-

वात्यासमुत्थापितमस्य वीक्ष्य ।

कण्ठं गृहीत्वाथ निहत्य मज्जयां

शिशुं शयालुं जननी सशङ्का ॥ ६० ॥

शङ्का यशोदाबृहद्योदितापि

सा जृम्भमाणो वदनारविन्दे ।

प्रदृश्यं विश्वं विशद विचित्रं

न चित्रमत्रेति निराकृताभूत् ॥ ६१ ॥

भूमौ ममाङ्घ्रिद्वितयाश्रितानां

स्वकर्मनाशेन न कर्मबन्धः ।

न कर्मनैरर्थमपि प्रसज्ये-

तेति स्वयं ताशपाशबद्धः ॥ ६२ ॥

बद्धस्त्वमस्ताश्रितकर्मबन्ध

डैयङ्गवीनापलृप्तिं विधाय ।

शापादृष्टः भोयनमर्जुनाभ्या-

मुलूपलाकर्षणलीलयैव ॥ ६३ ॥

missing in the manuscript

कथं तथाप्यर्जुननाशडेतु-

भूतां व्यतानीरतिबाललीलाम् ॥ ६४ ॥

लास्यं सुरस्यं नवनीतमोष-

रोषोपशान्त्यै प्रजसुन्दरीणाम् ।

पुरः करस्थे नवनीत भाण्डे

व्यधा यथा ता वृषिता भवेयुः ॥ ६५ ॥

युतोऽप्रज्जेश समग्रबाल-

लीलारसौधान रसिकोपसेव्यान् ।

द्वेषक्यलभ्यान् कलभप्रगलभ

सदा यशोदासुलभान् व्यतानीः ॥ ६६ ॥

नीतं त्वया द्रुग्धमुषं यद्विद्धि

नन्दप्रजे नन्दितगोकुलेन ।

श्रीराजगोपाल सभाललीलं

स्तेयेन तत्सर्वमकार्यनूनम् ॥ ६७ ॥

नूनं मिथो गोपवधूमनोऽपि

मनोऽरत्वं नवनीतयोः ।

मोडाज्जवेनापज्जुत्थं तेन

नातानि तामिस्त्वयि रोषलेशः ॥ ६८ ॥

शस्ते त्वया वत्सल वत्सद्वैत्ये

त्वत्पालितान् भाल विलासकाले ।

वत्सान् विशङ्गे त्रिदशास्त्वदीया-

वतारयास्त्रिसङ्घपङ्घान् ॥ ६९ ॥

पातुं गवां वृन्दमथ प्रवृत्तो

वृन्दावनान्ते यदुनन्दन त्वम् ।

वेङ्गुक्वणनेव विधाय तृप्तिं

निवर्तयामासिथ चित्रचर्य ॥ ७० ॥

यदा भवान् भावुकवेणुनादा-

दुन्माद्यमास तदा त्वदादि ।

जडाजडात्मत्वविभागशून्य-

मलो भूवाभिलमन्यदेव ॥ ७१ ॥

द्वेषेश तादृग्मुदलीनिनाद-

सोन्माद्यित्ता प्रजसुन्दराङ्ग्यः ।

त्यक्ताचयोगास्त्वयि सानुरागा

भूवुस्त्रियत्र विचित्रता का ॥ ७२ ॥

कान्तस्मितालङ्कृतवङ्गयन्द-

सङ्गकवणद्वेषुकनत्तराजम् ।

व्यत्यस्तपादाभुजमभुजाक्ष

भवद्भुर्भक्तजनोपश्रुत्यम् ॥ ७३ ॥

व्यक्तोक्तिभङ्गी मुरली सप्ती ते
 घोषाङ्गनानां कृतचित्तमोहा ।
 शङ्कारलीलारसयारुरास-
 विलाससायिव्यङ्गी डिवासीत् ॥ ७४ ॥

सीदत्सु सर्वेषु विषाग्निमिश्र
 कृष्णापयःपानवशात् किशोरः ।
 भवानमीः कालियमस्तरत्न-
 रुच्यर्थिताङ्घ्रिः प्राणनर्त चित्रम् ॥ ७५ ॥

त्रातस्त्वसौ केशवशेषितोऽपि
 शेषत्वसम्पद्भवनं भवूव ।
 नृत्यत्वदीयाङ्घ्रियुगाङ्घ्रिनेन
 नित्यप्रसक्तस्वङ्घ्रासडस्त्रः ॥ ७६ ॥

सडस्रसङ्घ्यैः सपयोभिरलि
 सड स्वचित्तानुविधायिकृत्यैः ।
 गोपालभालैर्यमुनावना-ते
 तदीयदासैर्व्यडरङ्गन्याम् ॥ ७७ ॥

न्याय्यं किमेतद्रङ्गडन्यकासु
 सरोविडारैकपरासु राजन् ।
 गृहीततीरस्थङ्कुलक स्म
 कुन्तस्थितः प्रार्थयसेऽञ्जलिं ताः ॥ ७८ ॥

ताभिः कृतश्रौककराञ्जलिस्त्वं
 कार्यान्तरासक्तकरान्तराभिः ।
 अकार्यमेवाकथयो विधिज्ञा
 विशेषगन्धोऽत्र कथं विधीनाम् ॥ ७९ ॥

नान्यव्यश्चित्रं भवतोऽतिचित्रं
 यत्सत्पवर्षोऽपि य सप्तवर्षात् ।
 दीनानि दीनानि गवां कुलानि
 लीलोद्धृताङ्घ्रिः समपालयस्त्वम् ॥ ८० ॥

त्वदीयसङ्घुलनेन देव

रक्षा यद्वि स्थावरजङ्गमानाम् ।
 महीध्रमुद्धृत्य भुजेन वर्षात्
 गोगोपरक्षा रथिता नु चित्रा ॥ ८१ ॥

त्रातुं त्वयि स्वानचिरादरातीन्
 निराचिकीर्षत्यपि कंसकर्णो ।
 जजाप वृन्दावनवासिनं त्वां
 त्वरान्वितस्तस्य वधे सुरर्षिः ॥ ८२ ॥

सुरर्षिवृन्दैरपि चिन्त्यमानं
 पादारविन्दं तव नन्दसूनो ।
 ब्रह्मा । । । । । ।
 स्थिरत्रसानां सुलभं बभूव ॥ ८३ ॥

वधाय कंसस्य रथाधिरुढे
 विडाय गोपीं मधुरां यथासौ ।
 । । । । । ।
 । । । निराशायि भोगः ॥ ८४ ॥

गच्छश्च वीथ्यां मथुरावधूमिः
 कुब्जाङ्गवैरुध्यनिराकृतिज्ञः ।
 भालः किलायं वसुदेवसूनु-
 रिति स्मरस्मेरमुदीक्ष्यसे स्म ॥ ८५ ॥

स्मृतत्वदीयाभिलभाललीलौ
 जगत्पितरत्वं पितरौ विमुष्य ।
 बन्धाद्व्यधाः कंसकृता स्वरूप-
 साक्षात्कृतिप्रीतियुतौ नितान्तम् ॥ ८६ ॥

नितान्ततान्तां शिशुपालपाप-
 प्रसक्तिवार्ताश्रवणेन कृष्य ।
 त्वां रुद्धिमर्षीं रुद्धमसमानशोभा-
 माहृत्य हृद्यामकृथाः कृतार्थाम् ॥ ८७ ॥

अर्थादभर्त्याधिपतेरभित्रान्
 संडर्तुमुद्युक्तमना मनाङ् त्वम् ।
 सत्यानुरोधादकरोन्मुरारे

पुरं सुरावासमपारिजातम् ॥ ८८ ॥

तं त्वां भजन्तः शरणां शरण्यं

रणेषु पार्थात्र भवत् कृतार्थाः ।

पाञ्चालपुत्रीपरिभूतिधूति-

प्रवीणनामस्मरणप्रभावा ॥ ८९ ॥

भावाडितत्वन्मडिमप्ररोडा

भर्तुः शुक्व्यासपराशराद्याः ।

श्रीराजगोपाल तवाभिलासु

लीलासु कूलङ्घुषवाग्विलासाः ॥ ९० ॥

विलासवत्यंसकसव्युदस्तं

स्मेराननाब्जं कमनीयकायम् ।

करान्तरेणादृतकेलियष्टि-

मभीष्टं त्वां शरणां भजेयम् ॥ ९१ ॥

जयं यदीदं कलिकालभेलेद्

दुर्वृत्तजातं तव कल्किमूर्त्या

अधैव सद्यायनयानवध

तथा यतेथाः स्वजनावनाय ॥ ९२ ॥

यदेव देवात्र परत्र यापि

छितं सतां यानुमतं छितज्ञ ।

तन्मे तवाङ्घ्री शरणां गताय

रभ्यं रमाधीश विधेहि सम्यक् ॥ ९३ ॥

समीच्यसम्यक्त्वधिया विभुग्धो

समीचि सम्यक्त्वधिया य नाथ ।

कथं त्वलं मे छितमेतदेव ।

तदेव देहीत्यपि याचित्वाडे ॥ ९४ ॥

डे देव भोगीशम्भुशम्भुष्यै-

र्दिव्यैर्विवारात्रविभागशून्यम् ।

संसेव्यमानं तव पादपद्म-

युगं कदाहं करवाणि साक्षात् ॥ ९५ ॥

क्षान्तिः क्षमानाथ मदीयदोष-

लाभादलभ्यादभिलेऽपि लोके ।

अतीव सौखित्यमुपेत्य मुक्तिं

भङ्गात् स्वतन्त्रान्मम संविधत्ताम् ॥ ९६ ॥

तामेव देवीं शरणं प्रपद्ये

दधाम् छेतुं मङ्गतीं त्वदीयाम् ।

यासीत् स्वयं संसृतिचकवात्या-

ल्लमातिदुःष्यज्जनश्रुवनाय ॥ ९७ ॥

यत्सत्सु वात्सल्यमिति प्रसिद्धं

त्वदीयकल्याणगुणेषु रत्नम् ।

तदेव पूर्वोत्तरदोषराशी

उपेक्ष्य रक्षेदिति निश्चयो मे ॥ ९८ ॥

मेधा दृढा माधव ते पश्वेऽ-

प्यपायतायां यदुपेयतायाम् ।

परीक्ष्य रक्ष त्रितयं तदेतत्

समग्रमागोऽन्यदुपेक्षाणार्द्धम् ॥ ९९ ॥

अर्द्धम्भिरऽर्द्धयोर्भवतोऽर्पितं मां

सडास्मदीयेन दयार्द्रचित्त ।

श्रीराजगोपाल तथा विधेऽपि


यथा भवेयं भृतकिङ्करश्रीः ॥ १०० ॥

इति श्रीराजगोपालस्तवः सम्पूर्णाः ।

Proofread by Rajesh Thyagarajan

——
Shri Rajagopala Stava

pdf was typeset on June 29, 2023

——
Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

